

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, împotriva hotărîrii din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

constată:

La data de 07 iunie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta, Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, a indicat că la data de 27 aprilie 2018, a luat cunoștință de dispoziția nr.205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu, prin care s-a dispus să informeze agenții economici- posesori ai unităților de comerț ambulant și prestări servicii, conform anexei referitor la evacuarea pe cont propriu, pînă la data de 06 aprilie 2018. Să asigure, în termen de pînă la data de 18 aprilie 2018, demontarea foșoarelor și altor dispozitive/accesorii din lemn și metalice, amplasate neautorizat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, care va fi preavizată referitor la necesitatea demontării benevole, în termen de pînă la 06 aprilie 2018.

A menționat că, la data de 08 mai 2018 a depus o cerere prealabilă către Primăria mun.Chișinău, prin care a solicitat de a dispune suspendarea executării dispoziției nr. 205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu. Anularea integrală a dispoziției nr. 205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu, sau în partea ce se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” și foșoarele deținute de aceasta.

Reclamanta a susținut că, la data de 05 iunie 2018, prin scrisoarea nr. 02-114/3091 din 05 iunie 2018 a fost informată despre refuzul Primăriei mun.Chișinău de a admite cererea prealabilă, invocînd că dispoziția supra a fost emisă în conformitate cu art. 29 și 32 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, privind administrația publică locală.

A afirmat că, în punctul 4 al dispoziției nominalizate este indicat că doar în cazul neîndeplinirii în termen a prevederilor pct. 3.1.1 și 3.2.1 ale prezentei dispoziții, lucrările de demontare/evacuare a unităților de comerț ambulant și prestări servicii vor fi efectuate în mod forțat de către Întreprinderea Municipală prestări servicii sect.Râșcani, mun.Chișinău, în termen de pînă la 18 aprilie 2018.

Reclamanta a relevat că pînă la data de 27 aprilie 2018 dispoziția sus-menționată nu a fost pusă în executare, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” nu a fost înștiințată așa cum prevede dispoziția nr.205-d, pînă la 27 aprilie 2018, despre adoptarea/executarea dispoziției nominalizate.

A mai relevat că în dispoziția sus-menționată nu sunt identificate care anume foșoare și unde anume sunt acestea amplasate.

Reclamanta a invocat că în această dispoziție nu este menționat, în baza căror acte s-a constatat că foșoarele sunt amplasate ilegal.

Reclamanta a menționat că de asemenea, la 27 aprilie 2018, când a luat cunoștință de dispoziția nominalizată, aceasta a fost pusă în executare și au fost începute demontările foșoarelor, fără o constatare a legalității amplasării acestora.

Reclamanta a remarcat că a fost refuzată solicitarea privind acordarea unui termen de soluționare amiabilă a chestiunilor ce țin de legalitatea amplasării foșoarelor, precum și acordarea unui termen de executare benevolă a demontării/evacuării foșoarelor, fiind continuată demontarea/evacuarea foșoarelor.

Reclamanta a specificat că deține absolut legal înștiințare de recepționare a notificării privind inițierea activității de comerț nr.3759 din 01 martie 2017, eliberată de Primăria mun.Chișinău, pentru care este permisă desfășurarea unității servicii de închiriere din str. Braniștii (Parcul Rîșcani).

De asemenea, reclamanta a specificat că deține absolut legal schema de amplasare a unităților mobile de comerț ambulant din 14 februarie 2017.

Reclamanta a susținut că activitatea Societății se desfășoară în condiții legale și actele oficiale, în baza căreia își desfășoară activitatea, nu au fost anulate, pînă la momentul actual.

Reclamanta a conchis că în atare circumstanțe se încalcă dreptul de proprietate al societății asupra foșoarelor.

Reclamanta a solicitat anularea refuzului Primăriei mun.Chișinău nr. 02-114/3091 din 05 iunie 2018, cu privire la admiterea cererii prealabile. Anularea integrală a dispoziției nr. 205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu, sau în partea ce se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” și foșoarele deținute de aceasta.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” împotriva hotărârii din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 14, 17³, 17⁵ din Legea nr.231 din 23 septembrie 2010, cu privire la comerțul interior, art.15 alin.(3) lit.a) din Legea nr.136 din 17 iunie 2016 privind statutul mun.Chișinău.

Instanța de apel a stabilit că la data de 30 martie 2018, Primăria mun. Chișinău a emis dispoziția nr.205-d, cu privire la interzicerea activității unităților comerciale și prestări

servicii, eliberarea teritoriului și amenajarea zonei de odihnă și agrement adiacent lacului și Parcului Râșcani din str. Braniștii, mun.Chișinău.

Totodată, instanța de apel a reținut că conform dispoziției nominalizate, s-a dispus suspendarea activității agenților economici și demolarea/evacuarea tuturor gheretelor, unităților de comerț ambulant (remorci, frigidere) și prestări servicii, inclusiv și cele ce prestează servicii distractive pentru copii, amplasate pe teritoriul zonei de odihnă și agrement, adiacent lacului și Parcului Râșcani din str. Braniștii, mun.Chișinău, conform anexei; s-a interzis eliberarea schemelor de amplasare și notificare a activității comerciale, prestări servicii de orice gen pe teritoriul zonei de odihnă și agrement, adiacent lacului și Parcului Râșcani din str. Braniștii, mun.Chișinău, până la elaborarea de către Pretura Râșcani, mun.Chișinău, a concepției privind amplasarea unităților de comerț ambulant pentru zonele de odihnă și agrement din sector. A fost pusă în seama Preturii Râșcani să informeze agenții economici posesori ai unităților de comerț ambulant conform anexei, referitor la evacuarea acestora pe cont propriu, până la data de 06 aprilie 2018; retragerea în modul stabilit a notificării; iar în termen până la data de 18 aprilie 2018 să asigure demolarea foșoarelor și dispozitivelor accesorii din lemn și metal amplasate neautorizat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival Prim”, care va fi preavizat referitor la demontarea benevolă până la data de 18 aprilie 2018; demontarea elementelor terasei de vară încăperii adiacente acestora a tuturor construcțiilor/instalațiilor metalice din preajma terenului de volei a Parcului Râșcani.

Referitor la activitatea comercială ce poate fi inițiată prin notificare, la art.14 al Legii menționate este indicat că în cazul activităților de comerț, altele decât cele stabilite în anexele nr.3 și 4, comerciantul are dreptul să desfășoare activitatea de comerț concomitent cu depunerea notificării privind inițierea activității de comerț.

Reclamanta a fost vizată și în pct.3.2.1 al dispoziției contestate, referitor la demontarea foșoarelor dispozitivelor/accesorii din lemn și metal amplasate neautorizat.

Astfel, activitatea conform pct. 3.2.1. din dispoziția contestată nu este activitatea desfășurată de reclamanta, conform notificării nr.3759, în care se indică expres activitatea de servicii de închiriere, care nu implică careva foșoare și/sau alte dispozitive.

În acest sens, instanța de apel a specificat că nu poate fi reținut argumentul apelantei precum că aceasta deține foșoarele și desfășoară activitatea conform acestora în mod autorizat conform notificării nr.3759, or, în textul notificării indicate – activitatea autorizată este pentru alte servicii, decât activitatea cu foșoarele.

Astfel, la materialele dosarului sunt anexate nota informativă nr.19/18 din data de 26 martie 2018 la proiectul de dispoziție cu privire la interzicerea activității unităților de comerț din Parcului Râșcani din str.Braniștii, solicitarea nr. T9/18 a Preturii Râșcani din data de 03 noiembrie 2017, adresarea inițială a Preturii Râșcani din data de 26 octombrie 2017, în care se indică despre adresările/petițiile locuitorilor sectorului Râșcani, referitor la nemulțumirile și incomoditățile create în urma desfășurării activității de comerț în Parcul Râșcani, intervenind cu solicitarea către pârâtă de evacuare a unităților de comerț nominalizate.

În temeiul adresării Inspectoratului de Poliție al sect. Râșcani, mun.Chișinău către Pretura Râșcani din data de 29 iunie 2017, a fost expediat demersul Întreprinderii Municipale „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” referitor la preținsele acțiuni ilicite ale agenților economici ce desfășoară activitatea în scuarul din sectorul Râșcani, fiind anexată și adresarea nemijlocită, în care se indică despre acapararea abuzivă a terenurilor, lipsa actelor permissive de desfășurare a activității comerciale, amplasarea obiectivelor înafara schemelor eliberate de organele abilitate.

Astfel, din informația Inspectoratului de Poliție al sect. Râșcani, mun. Chișinău din data de 26 iunie 2017 rezultă că pe str. Braniștii, Parcul pădure sect. Râșcani mun. Chișinău, Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” efectuează lucrări de construcție a foșoarelor.

Instanța de apel a menționat că articolul 15 alin. (3), lit. a) din Legea nr. 136 din 17 iunie 2016, privind statutul municipiului Chișinău, prevede că în atribuțiile primarului intră eliberarea autorizațiilor și altor acte permissive prevăzute de lege, avînd dreptul de a le suspenda sau revoca din motive temeinic justificate.

În speță, se constată dreptul Primăriei mun. Chișinău de a interveni în activitatea de comerț a comerciantului ce o desfășoară conform notificării, inclusiv conform modului expus în dispoziția contestată, dacă sunt motive temeinic justificate.

Astfel la caz, se constată temeinicia intervenirii Primăriei mun. Chișinău în activitatea de comerț a Societății cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, or la materialele cauzei au fost prezentate multiple adresări ale organelor statului, conform modului enumerat supra, care au sesizat despre încălcările comise, fapt care implică desfășurarea activității autorizate necorespunzător și dreptul autorității competente de a interveni prin încetarea activității menționate.

Cu referire la argumentul apelantei, precum că Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” nu a fost înștiințată în prealabil, despre punerea în executare a dispoziției nr. 205-d din 30 martie 2018, or procedura înștiințării prealabile despre executarea benevolă a dispoziției nominalizate a fost prevăzută expres însăși în dispoziție, iar Pretura sect. Râșcani mun. Chișinău a pus în executare dispoziția cu privire la înălcarea flagrantă a procedurii premergătoare a executării acesteia – executarea benevolă a dispoziției, instanța de apel a menționat că, deși executarea dispoziției a fost preconizată pentru data de 18 aprilie 2018, la materialele cauzei nu există o dovadă a recepționării de către reclamantă/apelantă a acesteia, însă reprezentantul Primăriei mun. Chișinău a declarat că despre acest fapt reclamanta a fost informată telefonic de către pârâtă, ultima refuzând să se prezinte pentru a o recepționa.

Totodată, instanța de apel a relatat că reclamanta/apelantă a indicat că la data de 27 aprilie 2018 a aflat despre dispoziția contestată, adică, ulterior termenului de executare silită i-a fost comunicat actul administrativ, însă dispoziția menționată încă nu era executată la acel moment.

Invocînd art. 139 din Codul administrativ, care prevede că actul emis are forță obligatorie pentru destinatarul său și indiferent de faptul dacă s-a consumat termenul de executare benevolă și silită a acestuia, dispoziția rămîne în vigoare, instanța de apel a subliniat că astfel data de 27 aprilie 2018 se consideră momentul comunicării actului contestat pentru reclamantă, actul administrativ, în acest sens, este obligatoriu, indiferent de expirarea termenilor indicați în acesta pentru executare benevolă și/sau silită, obiectul actului administrativ fiind de fapt acțiunile de încetare a activității economice și în acest sens pentru reclamantă dispoziția este obligatorie.

Mai mult ca atît, instanța de apel a concretizat că avînd în vedere că executarea silită a actului administrativ a avut loc ulterior aflării de către reclamantă a dispozițiilor acestuia, ultima nu a luat măsuri în vederea executării benevole, deși a avut timp suficient pentru a se conforma benevol actului administrativ, obligatoriu la caz pentru apelantă, iar din aceste raționamente, apreciază critic argumentul Societății cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” precum că ultima a fost lipsită de dreptul de a executa benevol dispoziția nr. 205-d din 30 martie 2018.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a reținut faptul că, dispoziția nr. 205-d din data de 30 martie 2018 nu întrunește niciuna din condițiile desființării sale, fiind emis de organul competent în limita competențelor, fiind comunicat reclamantei la data recunoscută de aceasta – 27 aprilie 2018, care deși este ulterioară termenilor indicate în act, aceasta nu implică criteriile de desființare a actului, și în situația când acționarea conform acestuia – benevolă cât și silită, termenii pentru aceasta au fost respectați corespunzător pentru reclamantă ulterior comunicării, executarea silită fiind mult ulterioară comunicării, iar aceasta a implicat și posibilitatea reclamantei de executare benevolă în termeni după comunicare, ceea ce ultima nu a făcut, corespunzător, aceasta justifică acționarea ulterioară a pârâtei ca fiind conformă.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile Societății cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” cu privire la faptul că nu a fost prelungit termenul de executare a dispoziției nr. 205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul municipiului Chișinău, Nistor Grozavu, or acest fapt nu afectează valabilitatea actului administrativ emis, mai mult ca atât, executarea silită a acestuia cu o dată ulterioară celei indicate în dispoziție a fost în beneficiul reclamantei, care a avut posibilitatea reală de a o executa benevol, fapt însă ignorat de ultima.

La data de 26 martie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” a depus prin intermediul poștei electronice recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea, fiind dispusă anularea refuzului Primăriei mun.Chișinău nr. 02-114/3091 din 05 iunie 2018 și anularea integrală a dispoziției nr.205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu, sau în partea ce se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” și foiletoarele deținute de aceasta.

Ulterior, la data de 21 mai 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” a depus recursul pe suport de hârtie cu semnătura olografă.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel a stabilit o ședință de judecată la data de 22 ianuarie 2020, ora 10:00, fiind prezent la acea ședință reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” a fost anunțat de greșieră, fără o coordonare prealabilă că s-a decis să fie contramandată ședința pentru ora 15:00.

Recurenta a menționat că, a fost depusă o cerere de amânare a ședinței de judecată, adresată Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată din data de 22 ianuarie 2020, ora.15:00, la o altă data.

Recurenta a invocat că astfel, a fost amânată ședința de judecată pentru data de 17 februarie 2020, când deja îi fusese stabilită o ședința de judecată la Judecătoria Bălți, pentru data de 17 februarie 2020, ora 09.00.

Recurenta a invocat că în asemenea circumstanțe a fost în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată din 17 februarie 2020 în instanța de apel, nefiind citată.

A afirmat că decizia din 17 februarie 2020 nu i-a fost transmisă spre cunoștință de către Curtea de Apel Chișinău, menționând că a luat cunoștință de decizia nominalizată la data de 12 martie 2020, prin intermediul portalului instanțelor judecătorești, aceasta fiind publicată la data de 09 martie 2020.

Consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și ilegală, invocând că nu au fost supuse examinării toate motivele expuse în cererea de apel, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A menționat că dispoziția nr.205-d din 30 martie 2018, emisă de viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu, atentează flagrant la dreptul de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 17 februarie 2020 și termenul de depunere a recursului a expirat la data de 19 martie 2020.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia instanței de apel a fost notificată recurentei la data de 20 martie 2020 (f.d.150).

Dat fiind faptul că prin prisma pct. 8 din Anexa la dispoziția nr. 1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, termenul de declarare a recursului motivat pentru Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, după întrerupere a început a curge de la data de 16 mai 2020.

În aceste circumstanțe recursul motivat înaintat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim”, la data de 26 martie 2020, se consideră a fi depus în termen.

La data de 24 februarie 2020 în adresa intimă, Primăriei mun.Chișinău, a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-

Prim”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă, Primăria mun.Chișinău, nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât

pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maxvival-Prim” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Gervas

Victor Burduh

Nina Vascan